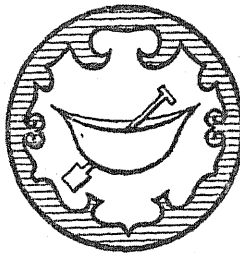

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁÓDZI

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 90.—
Miesięcznie . „ 30.—

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery
sznały na stronie) Mk. 6.— Przedtekstem
Mk. 15.— za wiersz (dwie szpalty na
stronie). Drobne 1 marka za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie mk. 10.—

Cena egzemplarza 10 Marek

Nr 5. (68.)

Łódź, wtorek, 1 lutego 1921 r.

Rok III.

Dział Sprawozdawczy

Protokół.

2 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 18 stycznia 1921 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków
Magistratu: 11. Obecnych radnych: 48. Obec-
nych członków Magistratu: 8.

Posiedzenie otworzył o godz. 7 min. 55
wiecz. zastępca przewodniczącego Rady Miejs-
kiej, r. L. M. Kern, w obecności quorum
Rady (56 członków), zaprosiwszy do stołu pre-
zydjalnego rr. sekretarze W. Doleckiego i F.
Jaranowskiego oraz sekretarza Prezydium, p.
P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Babiackiego,
Bińkowskiej, Borystawskiego, Danielewicz,
Fichny, Janceckiego, Kaffanke, Kapłana, Kenigs-
berga, Klocmana, Klimaszewskiego, Orzechow-
skiego, Pogonowskiego, Przybylskiego, Pudla-
rza, Sadowczyńskiego, Waszkewicza, Węgiers-
kiego, Wilczyńskiego, Włodarskiego, Zylinderbo-
gena, Zyngerowej, usprawiedliwiających nieo-
becność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

2. Oświadczenie Prezydium, iż wobec
powrotu z wojaka r. Adamskiego, r. Jancecki dele-
gowany na czas jego nieobecności do K-sji
Świadczeń Wojennych dla rzemiosł, przestaje
być członkiem wzmiankowanej K-sji, o czym
poinformowany został Komisarjat Rządu na
m. Łódź.

3. Odpowiedź r. Rapalskiego na protest
Chrześcijańskiego Związku Pielęgniarek prze-
ciwko przemówieniu jego, wygłoszonemu w
czasie obrad nad sprawą przyjmowania felczer-
ów do instytucji Wydz. Zdrow. Publ.

4. a) Pismo r. Uty w sprawie niewłaści-
wego zneleczenia się względem niego kierow-
nika składu węglowego, Antoniego Purlala,

b) Oświadczenie P. ezydium, że spra-
wie nadany będzie właściwy bieg.

5. Uchwałę Magistratu Nr 3 z dn. 4 stycznia
1921 r. treści następującej.

Po przyjęciu do wiadomości treści pisma
Departamentu Samorządowego Województwa
Łódzkiego Nr S. N. 1742/ 7 II z dn. 27 grudnia
1920 r. o zatwierdzeniu przez Ministerstwo
Spr. Wew. regulaminu wymiaru i poboru podat-
ku repartycyjnego za rok 1919, postanowiono
w myśl wniosku Oddz. Podatkowego Nr IV a
3/21 z dnia 4 stycznia 1921 roku.

1. Uskutecznić wymiar podatku według
stawek, zatwierdzonych w § 1 regulaminu, bez
podwyższenia ich o 20%

2. Zawiadomić o tem Ministerstwo Spr.
Wewn. wyjaśniając że poprawka w § 2 regu-
laminu aby podnieść stawki o 20% jest zbyteczna"

6. Odezwą Województwa Łódzkiego, Dep-
artamentu Samorządowego, z dn. 5 stycznia
1921 r., treści następujące:

„W wykonaniu reskryptu Ministerstwa
Spr. Wewn. z dn. 30. XII. 1921 r. Nr SM
846/1 Województwo po myśli art 65 Dekretu
o samorządzie miejskim z dn. 4. II. 1919 r.
(Dz. R. Nr 13 z 1919 r.) unieważnia uchwałę
Rady Miejskiej m. Łodzi, dotyczącą protestu
przeciw dżuizbowości, a zapadłą na posiedze-
niu Rady w dn. 3. XI. 1920 r., gdyż

1) na mocy Dekretu o samorządzie miejskim z dn. 4 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 13. z 1919 r. poz. 140) do zakresu działania gminy miejskiej należą sprawy, wyszczególnione w art. 9, 10 i 11 Dekretu, a do kompetencji Rady Miejskiej należą sprawy, wyszczególnione w art. 20, 21 i 22 tegoż Dekretu;

2) sprawy, bezpośrednio gospodarki miejskiej nie dotyczące i w powołanych artykułach Dekretu o samorządzie miejskim z dn. 4 lutego 1919 r. niewyszczególnione, nie powinny stawać się przedmiotem rozważań i uchwał rad miejskich, gdyż uchwały takie po myśli art. 68 tegoż Dekretu są nieważne i władza nadzorcza obowiązana jest ogłaszać o nieważności takich uchwał;

3) sprawa ustroju ciał prawodawczych państwowych niewątpliwie nie należy ani do własnego, ani poruczonego zakresu działania gminy miejskiej, zaś rady miejskie, które są organami uchwałodawczymi w sprawach gospodarki miejskiej, nie są oczywiście powołane do rozważania spraw konstrukcji ciał prawodawczych państwowych."

7. Okólnik № 206 Województwa Łódzkiego, Departamentu Administracyjnego, w przedmiocie utworzenia z dniem 1 stycznia 1921 r. Wojewódzkiego Oddziału Ministerstwa Sztuki i Kultury.

8. Odezwę Województwa Łódzkiego, Departamentu Administracyjnego, z dnia 5 stycznia 1921 r. w sprawie zakazu sprzedaży mundurów i przedmiotów wojskowego ekwipunku.

W y b r a n o :

na rok kalendarzowy 1921-szy: 1. Do Prezydjum Rady Miejskiej.

a) na przewodniczącego Rady Miejskiej — r. Antoniego Remiszewskiego;

b) na zastępców przewodniczącego Rady Miejskiej rr.: L. M. Kerna, S. Rapalskiego i d-ra J. Rozenblatt; (na mocy wyborów tajnych, absolutną większością głosów);

c) na sekretarzy rr.: W. Adamskiego, W. Doleckiego, F. Jaranowskiego, M. Jarbluma, A. Koziolkiewiczównę, K. Sadoczyńskiego i A. Ute; (przez aklamację).

Przed przystąpieniem do wyborów Prezydjum frakcji „Bund“ i „P.—C.“ oświadczają, iż w wyborach tych nie biorą udziału.

Wybory powyższe miały przebieg następujący:

Ad a: Na właściwe wezwanie przewodniczącego r. **Rapalski** zgłasza na przewodniczącego Rady Miejskiej kandydaturę r. Antoniego Remiszewskiego; innych kandydatur nie zgłoszono.

Zgodnie z wnioskiem r. **Jaranowskiego** przewodniczący zarządza wybory tajne, w rezultacie czego na 46 oddanych głosów na r. Remiszewskiego oddano 29 kartek, 16 zaś okazało się pustych.

Ad b: Na właściwe wezwanie przewodniczącego zgłoszono na zastępców przewodniczącego Rady Miejskiej kandydatury radnych: L. M. Kerna, S. Rapalskiego i J. Rozenblatt; innych kandydatur nie zgłoszono.

Zgodnie z wnioskiem r. **Rapalskiego** przewodniczący zarządza wybory tajne, zaznaczając, że w myśl życzenia wnioskodawcy na jednej kartce mają być wypisane 3 nazwiska.

Rezultat wyborów okazał się następujący: na 48 oddanych głosów padło na r. Rapalskiego 35, na r. Rozenblatt—30, na r. Kerna—18, na r. Jarbluma—2, na r. Pokorskiego—1, 1 kartka była pusta.

Po ogłoszeniu wyniku głosowania i stwierdzeniu przez r. **Rapalskiego**, że trzeci kandydat na zastępcę przewodniczącego, r. Kern, nie otrzymał absolutnej większości głosów, przewodniczący zarządza głosowanie ściślejsze, przed przystąpieniem do którego r. **Jaranowski** oświadcza, że frakcja N. P. R. w dalszych wyborach Prezydjum udziału nie bierze.

Wobec wytworzonej sytuacji r. **Rapalski** w imieniu frakcji P. P. S. zgłasza następujące oświadczenie:

„Jestem obowiązany w imieniu frakcji P. P. S. złożyć następujące oświadczenie. Jeżeli nie głosowaliśmy na 3-cią kandydaturę zastępcy przewodniczącego, to z tych przyczyn, że przy głosowaniu na kandydaturę na przewodniczącego Rady

Miejskiej, wystawioną przez Polską Partję Socjalistyczną, olbrzymia większość Narodowej Partji Robotniczej wstrzymała się od głosowania, aczkolwiek nie przedstawiła swojej kandydatury, Odplaciliśmy pięknem za nadobne. Otóż frakcja, która poważne stanowisko zajmuje w Radzie Miejskiej, niech wie, że jej gra nie jest właściwą na terenie naszego małego parlamentu, jakim jest Rada Miejska.

W dalszym zaś ciągu oświadczam, iż w głosowaniu pozostawiamy sobie wolną rękę, co do samej kandydatury zaś nie mamy absolutnie żadnych zastrzeżeń. Uważamy natomiast, iż frakcja dość licznie reprezentowana, jaką jest N. P. R. winna mieć swego przedstawiciela w Prezydjum Rady Miejskiej.,

r. Jaranowski w replice stwierdza, że stanowisko, zajęte przez frakcję N. P. R. w czasie głosowania na przewodniczącego Rady Miejskiej podyktowane zostało względami zasadniczymi, od których frakcja nie odstąpi; że na igraszki tu niema miejsca, — a jest igraszką parlamentarną chcieć płacić pięknem za nadobne. Wreszcie raz jeszcze zaznacza, że frakcja N. P. R., z tych czy innych przyczyn, uważa za niewskazane przyjmowanie dalszego udziału w wyborach Prezydjum.

r. Kern, oddając przewodnictwo w ręce r. Rozenblatta, dziękuje Radzie za zaufanie, jakim go dotąd darzyła, i prosi o niewystawianie jego kandydatury.

Głosowanie powtórne dało rezultat następujący: na 37 głosów r. Kern otrzymał 15, r. Unieszowski 2, r. Pokorski 2, r. Chwalbiński 1, 17 zaś kartek było pustych.

Ze względu na to, że głosowanie powtórne nie dało również żadnego pozytywnego rezultatu, przewodniczący zarządza głosowanie trzecie, w rezultacie czego na 34 oddanych głosów na r. Kerna padło 20, na r. Unieszowskiego 2, na r. Jaranowskiego 1, na r. Chwalbińskiego 1, 10 kartek było pustych.

Po stwierdzeniu wyniku głosowania r. Pokorski oświadcza, że wobec wyniku głosowania frakcja N. P. R. uważa incydent za zakończony i swojego członka w Prezydjum pozostawia.

2. Do Konwentu Senjorów: rr. W. Adamskiego, L. Chwalbińskiego, F. Grossa, L. Holenderskiego, F. Jaranowskiego, M. Jarbluma, T. Lubońskiego, I. Lichtensteina, L. J. Mincberga, F. Pudlarza, K. Sadoczyńskiego i S. Rapalskiego.

3. Do Komisji Skarbowej: rr. N. Baumgartena, C. Borysławskiego, W. Doleckiego, M. Drabarka, A. Gerhardta, M. Helmana, M. Jarbluma, F. Jaranowskiego, S. Kenigsberga, B. Kotkowskiego, A. Langlebena, A. Łęckiego, W. Wilczyńskiego, T. Pola i E. Zyngerową,

4. Do Komisji Regulaminowo-Prawnej: rr. A. E. Babiackiego, M. Jarbluma, L. M. Kerna, A. Koziołkiewiczównę, F. Kałużyńskiego, A. Margolisa, S. Macińską, G. Praszkię, S. Rapalskiego, J. Zylberboga, T. Wasilewskiego i A. Utę.

5. Do Komisji do Spraw Ogólnych: rr. F. Grossa, M. Jarbluma, M. Helmana, A. Łęckiego, A. Margolisa, S. Macińską, L. J. Mincberga, B. Pokorskiego, T. Pola S. Rapalskiego, K. Sadoczyńskiego, L. Szymańskiego, W. Wilczyńskiego i J. Zylberboga.

6. Do Komisji Pracy: rr. K. Gertnera, J. Guzowskiego, K. Janecznego, L. Holenderskiego, F. Kałużyńskiego, H. Kropfa, T. Pola, Ch. L. Poznańskiego, B. Pokorskiego, W. Przybylskiego, J. Unieszowskiego i E. Zyngerową.

(Przez aklamację).

Uchwalono:

W sprawie przyjmowania felczerów do instytucji Wydziału Zdrowotności Publicznej:

Wobec zakwestjonowania przez Województwo odezwą № L. S. M. 318/II—40 z dnia 23 listopada 1920 r. ze względów formalnych właści-

wej uchwały Rady Miejskiej oraz na skutek zwrócenia się w tej mierze r. Rapalskiego o ostateczne załatwienie sprawy, Rada Miejska w głosowaniu powtórnym nad zgłoszonym w swoim czasie wnioskiem frakcji P. P. S. wypowiada się za pierwotnym postanowieniem swoim z dn. 4 listopada 1920 r.

(W głosowaniu brało udział 42 członków Rady Miejskiej, z których 26 głosowało za, 10 — przeciw przy 6-ciu wstrzymujących się od głosowania).

Zgodnie z życzeniem większości radnych przewodniczący o godz. 10 min. 35 wieczór zamyka posiedzenie.

Przewodniczący: (—) L. M. Kern.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Protokół.

4 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 20 stycznia 1921 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych radnych: 43. Obecnych członków Magistratu: 11.

Posiedzenie otworzył o godzinie 7 min. 45 wieczór zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. L. M. Kern, w obecności quorum Rady (54 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy: W. Doleckiego i F. Jaranowskiego, oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

Zawiadomienia radnych: Adamskiego, Arndta, Babiackiego, Baumgartena, Bińkowskiej, Fichny, Janeckiego, Kałuzińskiego, Kapłana, Kenigsberga, Kotkowskiego, Kropfa, Marciniaka, Orzechowskiego, Pogonowskiego, Przybylskiego, Pudlarza, Płuciennika, Unieszowskiego, Uty, Waszkowicza, Włodarskiego, Zylberboga i Zynge-rowej, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu dzisiejszem.)

Uchwalono:

I. W sprawie wyborów kandydatów na ławników dla Sądów Pokoju względnie przedłożenia właściwej listy uzupełniającej:

1. a) Przedłożyć następującą listę kandydatów:

1) Berger, H., DREWNOWSKA 5
2) Białecki, Sz., Moniuszki 1 3) Bielecki, Stefan, Targowa 33 4) Czapliński, Wacław, Cmentarna 10 5) Gepert, Ignacy, Józefa 7 (Widzew) 6) Gola-chowski, Teofil, Przejazd 16 7) Gorz-kiewicz, Roman, Kilińskiego, 151 8) Hajkowski, Zygmunt, Sienkiewicza 44 (Gimnazjum Miejskie) 9) Jaranowski Franciszek, 6-go Sierpnia 40 10) Jeske Rajnhold, Emilji 16 11) Klauze Karol, Targowa 93 12) Konc Marjan, Przejazd 69 13) Konięczyński Karol, Wólczańska 153 14) Koszyk Kazimierz, Im. Skorupki 13 15) Koziołkiewiczówna Ada, Andrzeja 11 16) Kropf Henryk, Nowo-Zarzewska 68 17) Kuczyński Jan, Rzgowska 37 18) Kulesza Aleksander, Przejazd 13 19) Lipski Adolf, Główna 54 20) Luboński Teofil, Piotrkowska 109. (Stow. „Łodzianin”) 21) Łaziński Stanisław, Sienkiewicza 67 22) Macińska Stanisława, Zarzewska 65 23) Majewski Lucjan, Radwańska 17 24) Margulies J., Zawadzka 18 25) Michalecki Bolesław, Szkolna 27 26) Ostrowski Józef, Przedzalniana 37 27) Ostrowski Wacław, Skwerowa 16 28) Pol Teofil, Fabryczna 5 29) Pokorski Błażej, Kilińskiego 144 30) Powązka Ludwik, Targowa (Gazownia) 31) Salling Teodor, Kilińskiego 135 32) Sawicki Andrzej, Sienkiewicza 61 33) Sawicki Jan, Główna 31 34) Sobolewski Stanisław, Tramwajowa 6 (Remiza Tramw.) 35) Studniarek Henryk, Zakątna 41 36) Stenzel Rajnhold, Al. Kościuszki 57, 37) Szulc Józef, Wólczańska 93 38) Załęski Kazimierz, Zakątna 25 39) Wasilewski Tomasz, Pańska 3 40) Wende Jan, Kilińskiego 120 41) Wilkoszewski Józef, Przedzalniana 75.

b. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(Wyborów dokonano przez aklamację).

W sprawie powyższej przyjęto do wiadomości następujące oświadczenia:

1) frakcyj „Bund” i „P.—G.”, że ze względów zasadniczych w wyborach tych udziału nie biorą;

2) frakcji „Żydowskiej”, że z powodu nieprzyznania frakcji liczby kandydatów propor-

cjonalnie do ogółu ludności żydowskiej w mieście, w wyborach tych udziału nie bierze:

B. Ze względu na to:

iż wynagrodzenie 5-ciomarkowe uniemożliwia robotnikom przyjmowanie względnie pełnienie obowiązków ławników, gdyż kilkakrotne w ciągu miesiąca zasiadanie w sądzie naraża ich na poważne straty przez wytrącanie im z zarobków czasu, poświęconego sądowni;

że jednak klasa robotnicza winna mieć przedstawicieli w gronie ławników dla obrony swoich interesów,—

Rada Miejska postanawia:

a) zwrócić się do Rządu w przedmiocie podniesienia dotychczasowych stawek dla ławników mimum do wysokości dziennego zarobku niewykwalifikowanego robotnika w fabryce;

b) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

II. W sprawie wniosku r. Pogonowskiego o równomiernym podziale zboża pomiędzy całą ludność miasta:

Ze względu na oświadczenie się równej ilości głosów za i przeciw wnioskowi (15 - za 18 — przeciw, 3 — wstrzymujących się) zgodnie z § 23 regulaminu obrad, sprawę, oddać pod głosowanie na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

III. W sprawie Statutu o miejskim podatku od przyrostu wartości własności nieruchomości w Łodzi.

1. Rozesłanie projektu Statutu uchwać do pierwszego czytania.

2. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1756 z dnia 30 listopada 1920 r., postanawia:

a) Zatwierdzić w drugim i 3-cim czytaniu

Statut o miejskim podatku od przyrostu wartości własności nieruchomości w Łodzi:

§ 1.

Podatek od przyrostu wartości własności nieruchomości, położonej w obrębie miasta Łodzi, pobierany będzie na rzecz kasy m. Łodzi przy

przeniesieniu praw własności do całej nieruchomości, jako też i jej części, na zasadach, objętych niniejszymi przepisami.

§ 2.

Podatek od przyrostu wartości nie będzie pobierany w następujących wypadkach:

a) w razie komasacji gruntów;

b) w razie podziału współwłasności pomiędzy współwłaścicielami; nie dotyczy jednak wypadku, gdy prawo własności przechodzi do towarzystwa, związku lub spółki na rzecz jednego z członków lub odwrotnie;

c) w razie przejścia prawa własności do nieruchomości tytułem bezspornej darowizny;

d) w razie przejścia prawa własności do nieruchomości drogą spadku.

e) w razie przejścia nieruchomości na własność jednego z małżonków, na skutek wykonania warunków umowy przedślubnej;

f) w razie sprzedaży nieruchomości przez władzę rządową, komunalną, oraz instytucje społeczne, których działalność w myśl statutów nie jest na zysk obliczona;

g) w razie przymusowej sprzedaży nieruchomości za długi właściciela z licytacji publicznej.

§ 3.

W razie zmiany nieruchomości podatek pobierany będzie od przyrostu wartości każdej z wymienionych nieruchomości, położonych w obrębie miasta Łodzi.

§ 4.

Za przyrost wartości ma być uważana różnica między ceną zbycia nieruchomości i ceną ostatniego płaconego jej nabycia, powiększoną o sumę wydatków, wymienionych w § 7.

Za cenę zbycia i cenę nabycia nieruchomości przyjmuje się cenę szacunkową, wykazaną w akcie prawnym, skutkującym pobór podatku od przyrostu wartości (§ 1), względnie najwyższą zaoferowaną na licytacji sumę, jeżeli nieruchomość ulega sprzedaży z licytacji publicznej.

Jeżeli wyżej wymieniona suma nasunie wątpliwości co do zgodności z rzeczywistością, na ten czas za sumę zbycia względnie nabycia uważa się wartość nieruchomości, oszacowaną przez władzę.

§ 5.

Jeżeli akt nabycia, dotyczący podatku od przyrostu wartości, był dokonany przed dniem 1 stycznia 1901 r., to za cenę nabycia należy uważać wartość, jaką miała nieruchomość w dniu 1 stycznia 1901 r.

§ 6.

Jeżeli ostatnia zmiana tytułu własności wynikła,

a) z podziału współwłasności między współwłaścicieli

b) z przejścia prawa własności do nieruchomości drogą spadku lub bezspornej darowizny,

c) lub z przejścia nieruchomości na własność jednego z małżonków na skutek wykonania warunków umowy przedślubnej,—

w takim razie cenę określa się na podstawie poprzedzającej z kolei transakcji, o ile ta wcześniejsza transakcja była dokonana po dniu 1 stycznia 1901 r. (§ 5).

§ 7.

Za wydatki, przewidziane w § 4-ym, które mają być doliczone do ceny ostatniego płatnego nabycia nieruchomości, uważać należy:

a) koszty aktu ostatniego płatnego nabycia nieruchomości, a przy nabyciu z licytacji koszty sądowe i egzekucyjne, oraz 2°/_o na pokrycie wszelkich innych kosztów, związanych z przejściem prawa własności;

b) sumy wydane przez czas władania nieruchomością, względnie od 1 stycznia 1901 r. (§ 5), na melioracje gruntów, na nowe budynki, na przebudowę istniejących na urządzenie dróg, ulic, kanalizacji, wodociągów i p., o ile te inwestycje istnieją i są w stanie używalności w chwili zbycia nieruchomości;

c) spadła przy licytacji sumę nabywcy nieruchomości, jeżeli właścicielem staje się były wierzyciel hipoteczny;

d) wartość części nieruchomości, która została odstąpiona bezpłatnie przez właścicieli na cele użyteczności publicznej.

§ 8.

W razie zbycia części nieruchomości wyśokość wydatków, przewidzianych w § 7, przyjmuje się w stosunku proporcjonalnym do rozmiarów tej części.

§ 9.

Podatek od przyrostu wartości pobierany będzie podług norm następujących:

	5 ^o / _o do	10 ^o / _o	—	10 ^o / _o		
przy przyroście:	10 ^o / _o	"	30 ^o / _o	—	11 ^o / _o	
	30 ^o / _o	"	50 ^o / _o	—	12 ^o / _o	
	50 ^o / _o	"	75 ^o / _o	—	14 ^o / _o	
	75 ^o / _o	"	100 ^o / _o	—	16 ^o / _o	
	100 ^o / _o	"	125 ^o / _o	—	18 ^o / _o	
	125 ^o / _o	"	150 ^o / _o	—	20 ^o / _o	
	150 ^o / _o	"	200 ^o / _o	—	25 ^o / _o	
	200 ^o / _o	"	—	—	30 ^o / _o	
						od sumy przyrostu

Powyższe stawki podatkowe będą podlegać rewizji co 5 lat, jednakże nie mogą być zmniejszone więcej, niż 20°/_o.

Obliczona na zasadzie powyższych norm kwota podatkowa zmniejszona będzie dla nieruchomości, należących do jednego właściciela

przez 5 lat do 10 — o 5°/_o

" 10 " " 15 — o 10°/_o

" 15 " " 18 — o 20°/_o

§ 10

Płatnikiem podatku od przyrostu wartości jest zbywca nieruchomości. Jednak solidarnie z nim odpowiada za należyte uiszczenie podatku również nabywca.

W razie nabycia nieruchomości drogą licytacji publicznej podatek opłaca nabywca, o ile nie ma miejsca wypadek, przewidziany w § 2 punkt g.

§ 11.

Płatnik podatku od przyrostu wartości obowiązany jest w ciągu dwóch tygodni od daty sporządzenia zawiadomić o tem Magistrat, z dołączeniem wszelkich dokumentów i dowodów celem określenia wysokości podatku.

§ 12.

Notariusze, urzędujący w Łodzi, będą przysyłać Magistratowi m. Łodzi w stałych odstępach czasu, a co najmniej raz na miesiąc, najpóźniej w piątym dniu następnego miesiąca, następujące dane, dotyczące sporządzonych przez nich w ubiegłym miesiącu aktów zbycia nieruchomości, położonych w granicach m. Łodzi: oznaczenie nieruchomości imię i nazwisko zbywcy i nabywcy, miejsca ich zamieszkania, cenę sprzedaży obecnej oraz cenę ostatniej transakcji poprzedniej, konieczną do ustalenia sumy przyrostu wartości. Ten sam obowiązek ciąży na pisarzach hipotecznych w stosunku do rozpoznawanych przez wydział hipoteczny aktów, o ile sporządzone są za granicą lub u notariuszy, urzędujących poza okresem wydziału hipotecznego, oraz na sędziach pokoju w wypadkach, przewidzianych w art. 256 Ust. o Not.

§ 13.

Celem określenia sumy podatku na zasadach niniejszych przepisów będzie powołana Komisja w składzie przewodniczącego i 4-ch członków. Przewodniczącego i 2-ch członków mianuje Prezydent, dwóch innych członków wybiera Rada Miejska.

Komisja mocną jest zażądać od płatnika złożenia uzupełniających dowodów i dokumentów w terminie, przez nią określonym.

W razie niezastosowania się płatnika do powyższego żądania, oraz w razie uznania zło-

żonych dowodów za niedostateczne Komisja określa wysokość podatku z urzędu na podstawie ekspertyzy, której koszt ponosi płatnik.

O wysokości określonego przez Komisję podatku płatnik będzie zawiadomiony piśmiennie.

Od orzeczenia Komisji przysługuje płatnikowi w ciągu miesiąca od daty doręczenia prawo odwołania się do Magistratu. Reklamacja nie wstrzymuje zapłaty podatku.

§ 14.

Podatek winien być wpłacony do kasy miejskiej w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia uchwały komisji.

Po tym terminie do podatku doliczany będzie 1% za każdy rozpoczęty miesiąc zwłoki, po bezskutecznym zaś przypomnieniu zaległości ściągnięta będzie przymusowo z dodaniem kosztów postępowania egzekucyjnego podług taksy zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

§ 15.

Kto (§ 11) w przepisany terminie nie dostarczy wymaganych danych i dowodów, lub w celu zmniejszenia lub uchylenia się od podatku złoży świadomie zeznanie lub dowody niezgodne z rzeczywistością, ten ściągnie na siebie odpowiedzialność prawną z art. 138 kod. karnego.

§ 16.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem, który po uprawomocnieniu się statutu ogłosi Magistrat m. Łodzi.

§ 17.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat m. Łodzi.

b) Zgadzając się z konieczności na przyjęcie nowego statutu, Rada Miejska wyraża niezmiennie pogląd, że jedynie właściwym sposobem realizacji podatku od przyrostu wartości byłoby stałe opodatkowanie wszystkich nieruchomości w miarę ustalanego co pewien czas przyrostu wartości, jak temu dano wyraz w odrzuconym przez Ministerstwo projekcie statutu (Uchwała Rady Miejskiej z dnia 27 kwietnia 1920 r.).

IV. W sprawie regulaminu targowego, dotyczącego targów na placach m. Łodzi:

A. 1) Rozesłanie projektu regulaminu uznać za pierwsze czytanie.

2) Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 1684 z dnia 16 listopada 1920 r., zawiadza w drugim i 3-ciem czytaniu

Regulamin targowy dotyczący targów na placach w mieście Łodzi:

§ 1.

Na targach wolno każdemu sprzedawać towary, których sprzedaż na placach targowych przez władze nie jest zabroniona.

§ 2.

Targi odbywają się na placach, wyznaczonych względnie koncesjonowanych przez Magistrat m. Łodzi i w czasie przez tenże Magistrat określonym.

§ 3.

Na drogach i ulicach, prowadzących na targi, jak również na targach, nie wolno w dni targowe do godziny 12-iej w południe zakupować oraz sprzedawać hurtowo (na wozy, beczki kosze i t. p.) artykułów żywności.

§ 4.

Na targach wolno sprzedawać: produkty rolne, przetwory z nich, narzędzia i sprzęty gospodarcze i rolnicze, wyroby rzemieślnicze i drobnego przemysłu, przedmioty codziennego użytku i inne towary, których sprzedaż na targach nie jest przez właściwą władzę zabroniona.

Nie wolno sprzedawać na targach mięsa pod żadną postacią (surowe, wędzone i t. d.), bydła, ryb, żywych lub śniętych, alkoholu pod żadną postacią (wódki, wina, miody, piwa i t. d.) wyrobów ze złota lub srebra i z nasładowanych je metali, wszelkiego rodzaju biżuterji, kart do gry, znaczków pocztowych i stemplowych oraz artykułów, na sprzedaż których wymagane są przez prawo specjalne zezwolenia.

Uwaga: Sprzedaż ryb, bydła, nierogacizny, może się odbywać tylko na targowiskach, specjalnie na ten cel przeznaczonych.

§ 5.

Towary winny być dla sprzedaży rozmieszczone podług rodzajów i w tym porządku, jak na plac przybywają; zmieniać miejsc lub obnosić towaru nie wolno. Miejsca na targach wyznaczają poborcy opłaty placowego. Osoby trudniące się stałe sprzedażą na targach, mogą za specjalną opłatą otrzymywać stanowiska stałe na placu.

§ 6.

Sprzedaż towarów winna odbywać się na miarę, wagę, sztuki i t. p., przyczem wolno

używać tylko prawem przepisanych miar i wag. Nie wcześniej, jak w południe, wolno sprzedawać i kupować hurtowo: na wozy, beczki, kosze i worki.

Uwaga: Wszystkie towary, znajdujące się na targu, muszą być uważane, jako przeznaczone na sprzedaż, i właściciel nie ma prawa odmawiać sprzedaży, tłumacząc, że towar jest zamówiony lub że sprzedaje się tylko hurtowo (na wozy, beczki, kosze i t. d.)

§ 7.

Z chwilą ukończenia targu o oznaczonej przez Magistrat godzinie każdy sprzedający jest obowiązany uprzątnąć z placu wraz z towarem przybory targowe własne, jak: stragany, ławki, stoły i t. p. i usunąć je nie później jak w godzinę po ukończeniu targu.

§ 8.

Ustawianie budek, straganów, stołów i ławek na placach targowych nie może się rozpoczynać w dni powszednie poprzedzające targi tygodniowe, przed godziną 10 wieczorem; gdyby zaś poprzedzający dzień targowy przypadał w niedzielę lub święto, ustawianie budek, straganów i t. p. może być rozpoczęte nie wcześniej, jak na 3 godziny przed rozpoczęciem targu.

§ 9.

Wozy na placach targowych nie mogą pozostawać dłużej nad czas, konieczny potrzebny do złożenia towarów lub też ich naładowania. Wyjątek stanowią wozy z pełnym ładunkiem artykułów żywności, wyrobów przemysłowych, jeżeli rodzaj targu tego wymaga, jak: sroma, siano i t. p. Nad ustawianiem wozów i odgrodzeniem koni niespokojnych właściciele ich winni mieć baczny nadzór.

§ 10.

Od każdego stanowiska, straganu, stołu, ławki lub wozu uiścić należy zgóry opłatę, którą pobierać mają upoważnione przez magistrat lub właściciela placu osoby za pokwitowaniem podług ustanowionej przez Radę Miejską taryfy opłat targowych.

§ 11.

Przyrowadzanie psów na targowiska, oraz palenie tytoniu, tam, gdzie znajdują się towary łatwopalne, jest wzbronione.

§ 12.

Wszelkie artykuły, sprzedawane na targach, podlegają kontroli sanitarnej właściwych organów nadzorczych, którym nie wolno się sprzeciwiać przy oględzinach tychże.

Nie wolno sprzedawać na targach artykułów dla zdrowia szkodliwych, fałszowanych, zepsutych lub nieczystych. Artykuły takie, gdy je zakwestjonują właściwe organy nadzorcze, powinny być przez nie przesłane do Wydziału Zdrowotności Publicznej Magistratu, który po zbadaniu orzeknie, czy towar ma być handlującemu zwrócony, czy też w inny odpowiedni sposób zużytkowany lub, jako dla zdrowia szkodliwy, skonfiskowany i zniszczony.

§ 13.

Osoby, dotknięte chorobami zakaźnymi, lub wstręt wzbudzającymi, oraz osoby widocznie pijane, zakłócające swoim zachowaniem się spokój publiczny, a również nie stosujące się do niniejszego regulaminu i sprzeciwiające się zarządzeniom organów nadzorczych, będą z targów usuwane.

Wzbronione jest przeszkadzanie w handlu przez podbijanie innym kupującym cen, tłoczenie się, nawoływanie do kupowania lub bezczynne wystawanie na targowiskach i tamowanie przez to ruchu.

Wzbronione jest uprawianie na targach wszelkiego rodzaju gier i zabaw, jak: karty, loteryjki, ruletki, wróżenie i t. p.

§ 14.

Artykułów do spożycia przeznaczonych, jak: nabiał, pieczywo, owoce, jarzyny, grzyby i t. p. nie wolno składać bezpośrednio, na ziemi, ani też w naczyniach nieczystych na szmatach, workach rozłożonych lub na słomie, dlatego też sprzedawcy winni zaopatrzyć się w niezbędne czyste przybory do składania towarów. Artykuły spożywcze w nieczystym opakowaniu są niedopuszczalne dla wystawiania na sprzedaż.

Smietana, sery, masło i inne produkty mączne wystawiane na sprzedaż, powinny być zabezpieczone od zanieczyszczenia. Artykuły spożywcze za wyjątkiem nieskubanego ptactwa i zwierzyny w skórze nie mogą być dotykane.

§ 15.

Sprzedaż margaryny sztucznego masła i sztucznego miodu na targach jest wzbroniona. Niedojrzałych owoców nie wolno sprzedawać dzieciom.

§ 16.

Żywy drób i króliki mają być dostarczane w wygodnych pomieszczeniach, a nie w workach. Zabijanie ich, obciąganie, skubanie, patroszenie na placach targowych jest zakazane.

§ 17.

Zanieczyszczanie placów targowych jest wzbronione. Większe odpadki towarów i opakowań winni uprzątnąć sprzedawcy.

§ 18.

Sprzedający jest obowiązany na żądanie urzędników targowych i administracyjnych podać cenę, po jakiej rzeczywiście sprzedaje swój towar.

§ 19.

Bezpośredni nadzór nad targami wykonują miejskie organa targowe, których obowiązkiem jest czuwać nad ścisłym przestrzeganiem regulaminu targowego, utrzymywać porządek podczas targów, oraz wykonywać kontrolę nad artykułami żywności i poborem opłat targowych.

Do ich zarządzeń w tym zakresie handlujący i kupujący winni się stosować.

§ 20.

Przepisy niniejszego regulaminu będą obowiązywać po uprawomocnieniu się odnośnej uchwały Rady Miejskiej na zasadzie art. 38 i 39 Dekretu o Samorządzie Miejskim (Dz. Praw z dnia 7/II. 1919 r. № 13) i po ogłoszeniu przez Magistrat.

§ 21.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego regulaminu, wszystkie instrukcje i regulaminy targowe, wydane przez b. władze okupacyjne przestają obowiązywać.

B. Wniosek r. Praszkiere i tow. w sprawie zezwolenia na prowadzenie w miesiącach zimowych handlu w halach targowych w czasie pomiędzy godziną 8 rano a 4-tą popołudniu bez przerwy, skierować do Komisji do spraw Ogólnych dla ustalenia czy wniosek ten nie jest sprzeczny z właściwym postanowieniem Rady Miejskiej z dnia 22 Czerwca 1920 r. o ustaleniu godzin otwierania i zamykania sklepów i zakładów w m. Łodzi.

V. W sprawie podwyższenia opłat za udzielanie adresów;

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1872 z dnia 21 grudnia 1920 r., postanawia; 1) podwyższyć z dniem 1 stycznia r. b. opłatę za udzielenie adresu z mk. 1.— do mk. 5.—;

2) w związku z powyższem podnieść pozycję 1 tyt. IX dz. IV wpływów o mk. 4.000.—

VI. W sprawie prawomocności koncesyj, wydanych przez władze rosyjskie i okupantów:

W związku z wycofaniem właściwego wniosku przez Magistrat zdjąć sprawę z porządku dziennego

VII. W sprawie otwarcia kachni dla młodzieży szkół średnich.

uchwał żadnych nie powzięto.

Z powodu zdekompletowania sali przewodniczący o godzinie 10 min. 55 wieczór zamyka posiedzenie.

Przewodniczący:

(—) L. M. Kern.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Rozporządzenia i obwieszczenia urzędowe.

Ustawa o ochronie lokatorów z dnia 18 grudnia 1920 r.

(Dokończenie).

Część II

Urzędy rozjemcze dla spraw najmu.

Art. 11. (1) Urzędy rozjemcze dla spraw najmu będą utworzone w tych miastach i miejscowościach fabrycznych, które przy ostatnim spisie ludności miały ponad 20.000 mieszkańców. W innych gminach można je utworzyć na żądanie, wyrażone uchwałą rady gminnej. W miarę potrzeby można w jednej miejscowości utworzyć kilka urzędów.

(2) Koszty, połączone z utworzeniem i działalnością tych urzędów, ponosi gmina.

Art. 12. (1) Przewodniczącego urzędu i jego zastępcą mianuje, o ile możliwości, z pośród osób, mających wykształcenie prawnicze, prezes sądu okręgowego. Resztę członków mianuje tenże prezes na przedstawienie naczelnika (burmistrza) gminy, w której urząd ma siedzibę. Połowa tych członków musi być powołana z pośród mieszkających w gminie właścicieli domów,

druga z pośród lokatorów (art. 15 ust. 1).

(2) Godności przewodniczącego, zastępcy i członków są honorowe; mają oni jednak prawo do zwrotu wydatków, wyłożonych gotówką; oprócz tego tym, którzy żyją z zarobku, można przyznać wynagrodzenie z funduszków gminnych.

(3) Członkowie urzędu składają na ręce prezesa sądu lub sędziego przez niego wyznaczonego przyrzeczenie, że będą gorliwie i bezstronnie pełnili swój urząd i dochowają tajemnicy urzędowej.

Art. 13. Od powołania na członka urzędu wymówić się mogą jedynie: kobiety, duchowni, wojskowi, urzędnicy publiczni, osoby starsze ponad 60 lat, drobni przemysłowcy i żyjący z płacy dziennej albo tygodniowej. O zasadności wymówienia się rozstrzyga — ostatecznie władza, która członka mianowała.

Art. 14. (1) Uchylających się od przyjęcia godności członka urzędu mimo, że ich wymówienie się uznano za nieuzasadnione, należy skazać na grzywnę do wysokości 5 000 mk.

(2) Członków urzędu, którzy bez należytego usprawiedliwienia się na posiedzenia nie przybywają, opóźniają się, lub w inny sposób od spełnienia swoich urzędowych obowiązków się uchylają, należy za każdym razem skazać na grzywnę do 5.000 mk. W razie późniejszego należytego usprawiedliwienia się — można grzywny uchylić lub zniżyć. Członków urzędu, którzy stali się winnymi rażącego naruszenia obowiązków urzędowych, należy nadto usunąć z urzędu.

(3) Rozstrzygnięcia powyższe należą do prezesa sądu okręgowego.

Art. 15. (1) Urząd rozstrzyga po rozprawie ustnej większością głosów w zespołach 3 członków, w których skład wchodzi: przewodniczący lub jego zastępca i po 1 ławniku z koła właścicieli domów i lokatorów. Jeśli przedmiotem sporu jest lokal handlowy, przemysłowy, pracownia

lub sklep, ławnikiem z koła lokatorów musi być osoba należąca do kupców, przemysłowców, albo rękodzielników, nie posiadających lokali we własnych domach, lub przynajmniej ze stosunkami odnośnemi dobrze obeznana. Droga rozporządzenia należy zapewnić, aby na liście członków urzędu rozjemczego dla spraw najmu znajdowała się zawsze wystarczająca ilość ławników z kół handlowo—przemysłowych.

(2) Rozstrzygnięcie należy wygotować najdalej w ciągu 3 dni na piśmie z krótkim uzasadnieniem i na żądanie doręczyć stronom.

(3) Rozprawy urzędu są jawne. Na zgodny wniosek stron należy jawność wykluczyć. Publiczne ogłaszanie treści rozprawy niejawnej jest wzbronione.

Art. 16. (1) Jeżeli zażądano rozstrzygnięcia urzędu, wezwie on strony z zagrożeniem, że niestawienie się nie wstrzyma rozprawy ani rostrzygnięcia. Rozprawę należy przeprowadzić, o ile możliwości, w ciągu dni 8 od podania wniosku.

(2) Wezwani obowiązani są stawiać się osobiście, albo wysłać do rozprawy zastępcę, ze stanem sprawy zupełnie obeznanego. Strony i ich zastępcy winni są zgodnie z prawdą udzielić wyjaśnień, przez urząd żądanych.

(3) Urząd może przedsięwziąć wszelkie dochodzenia do rozstrzygnięcia potrzebne, w szczególności wzywać i przesłuchiwać osoby, które wyjaśnień udzielić mogą.

(4) Urząd nakłada grzywny do wysokości 5 000 marek za każde niestawiennictwo bez usprawiedliwionej przyczyny stron i osób, wezwanych do udzielenia wyjaśnień, jak również za odmówienie złożenia przez nie wyjaśnień i dowodów. Wykonanie powyższych orzeczeń urzędu rozjemczego należy do władz policyjnych. Od orzeczenia karnego urzędu rozjemczego służy w terminie 14-dniowym od dnia zawiadomienia o jego treści odwołanie się do prezesa sądu okręgowego, którego decyzje są ostateczne. Powyż-

sze grzywny wpływają do kasy komunalnej

(5) Wszystkie władze i urzędy winny udzielać urzędowi rozjemczemu dla spraw najmu pomocy prawnej.

Art. 17. (1) Właściwy urząd rozjemczy dla spraw najmu rozstrzyga na wniosek wypuszczającego lub biorącego w najem o tem, czy komorne i inne wynagrodzenia odpowiadają zasadom i granicom, w tej ustawie ustalonym.

(2) Jeżeli obie strony poddały się orzecznictwu powyższego urzędu, rozstrzygnięcia te są ostateczne i nie ulegają zaskarżeniu; mogą być jednak na wniosek jednej ze stron w każdej chwili zmienione ze skutecznością dla nowego terminu płatności komornego. Wnioski o zmianę rozstrzygnięcia, nie oparte na nowych okolicznościach faktycznych, może urząd odrzucić bez rozprawy.

(3) Wypuszczającemu w najem lub lokatorowi wolno także inne ze stosunku najmu wylaniające się spory, o ile nie zostały już wniesione do sądu, poddać rozstrzygnięciu tego urzędu, który ma postąpić według powyższych zasad.

(4) Rozstrzygnięcia urzędu rozjemczego w sprawach, poddanych orzecznictwu jego za zgodą obydwóch stron, są natychmiast wykonalne, w innych sprawach — po upływie terminu, wskazanego w ustępie 5. W razie potrzeby przymusowego wykonania rozstrzygnięcia urzędu rozjemczego przedstawi strona zainteresowana poświadczony wypis rozstrzygnięcia urzędu sądowi, który byłby właściwym dla rozważenia danego sporu, celem uzyskania nakazu wykonawczego, względnie celem uzyskania dozwoleń egzekucji.

(5) Z wyjątkiem spraw poddanych orzecznictwu urzędu rozjemczego za zgodą obydwóch stron, rozstrzygnięcia tegoż urzędu, wydane na wniosek jednej tylko ze stron, mogą być uchylone przez właściwy sąd na żądanie strony interesownej, postawione w drodze powództwa w

przeciągu 2 tygodni od daty rozstrzygnięcia.

Art. 18. (1) Jeżeli rozstrzygnięcie sporu w całości lub w części zawisło od ustalenia, czy podwyższenia komornego w myśl art. 2, 3, 5 ust. 1 i art. 6 jest dopuszczalne, albo czy komorne lub wynagrodzenie innego rodzaju są w myśl art. 4, 5, ust. 4 i art. 7 odpowiednie lub nie — natenczas sąd, jeżeli niema jeszcze w tym przedmiocie rozstrzygnięcia urzędu rozjemczego dla spraw najmu (art. 17), wstrzyma postępowanie i zażąda takiego rozstrzygnięcia. Po jego nadejściu należy podjąć postępowanie z urzędu.

(2) Moc dowodową takiego rozstrzygnięcia należy oceniać wedle przepisów art. 17.

(3) Jeżeli w danej miejscowości niema urzędu rozjemczego dla spraw najmu, przeprowadza odnośne ustalenia właściwy sąd w toku sporu.

Uwolnienie od należytości.

Art. 19. Postępowanie przed urzędami rozjemczymi dla spraw najmu wolne jest od opłaty stempli. Strona interesowana ponosi jednak koszty postępowania, tudzież specjalne opłaty na rzecz gminy od każdego zwrócenia się do urzędu oraz od wydawanych dokumentów. Wysokość powyższych opłat określa gmina z tem zastrzeżeniem, że nie mogą być one wyższe od odnośnych opłat sądowych. Urząd rozjemczy może osoby niezamożne zwalniać od ponoszenia tych opłat, może również zasądzić zwrot powyższych kosztów i opłat od strony przegrywającej na rzecz strony wygrywającej.

Część III.

Moratorium mieszkaniowe dla bezrobotnych rezerwistów b. armji rosyjskiej, tudzież dla osób wojskowych b. armji austriacko-węgierskiej.

Art. 20. (1) W sprawach o eksmisję z mieszkań jedno lub dwuizbowych może sąd z urzędu lub na wniosek pozwanego zawiesić eksmi-

sję na czas do 3 miesięcy, o ile takie zawieszenie jest usprawiedliwione położeniem pozwanego, a w szczególności tem, że on z powodu okoliczności od niego niezawisłych pozostaje bez pracy.

(2) W tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu. Brak pracy dla pozwanego można stwierdzić przez odpowiednie zaświadczenie właściwego państwowego urzędu pośrednictwa pracy.

(3) Udzielając zwłoki, sąd jednocześnie zawiadomi o tem właściwy państwowy urząd pośrednictwa pracy, tudzież zarząd gminy, w której pozwany ma miejsce zamieszkania.

Art. 21. Pozwany, który na wezwanie państwowego urzędu pośrednictwa pracy nie przyjmie ofiarowanego mu zajęcia, traci prawo do korzystania z moratorium mieszkaniowego.

Art. 22. (1) Osoby, pozostający ongiś w b. armji rosyjskiej, oraz ich rodziny, które, korzystając z postanowień ukazu imiennego z 18 września 1914 r. (Zb. Pr. i Rozp. № 258 z 18 września 1914 r. poz. 2383), o ulgach w sprawach cywilnych i karnych dla osób, pozostających w czynnej armji i flocie, zatrzymały dotychczasowe swe mieszkanie' a nie płacą komornego, nie mogą na tej zasadzie (art. 10, ust. 3 p. a.) być usunięte z tych mieszkań, jeżeli w braku innej umowy będą opłacały komornę bieżącą, przynajmniej od dnia 1 października 1919 r. począwszy. Poza tym wyjątkiem stosują się do tych osób i rodzin przepisy niniejszej ustawy, w szczególności przepisy o moratorium dla pozostających bez pracy.

(2) Komorne zaległe po dzień 30 września 1919 r. włącznie, należne od osób i rodzin, określonych w ust. 1. nie może być przedmiotem powództwa, o ile chodzi o mieszkania jedno lub dwuizbowe; jeżeli zaś godne uwzględnienia, może sąd kwotę zaległego komornego zniżyć idzie o mieszkania większe i zachodzą okoliczności do połowy. Ułgi

powyższe nie mają atoli zastosowania, jeżeli biorący w najem lub jego rodzina z podnajmu mieszkania pobierali stosunkowo znaczny dochód, sami zaś komornego przynajmniej w miarę możności nie płacili.

(3) Przepisy powyższe mają odpowiednie zastosowanie do osób, które uważane były za osoby wojskowe b. armji austro-węgierskiej i za osoby z niemi narówni postawione w myśl § 1 rozporządzenia cesarskiego z dn. 29. lipca 1914 r. (Dz. u. p. № 178), aż do upływu 3 miesięcy od dnia, w którym odnośnie do nich ustał powód, przytoczony w § 3, ust. 2 tegoż rozporządzenia.

(4) Postanowienia ustępu 1 i 2 nie stosują się do spraw prawomocnie osądzonych i do eksmisji już dokonanych.

Część IV.

Postanowienia karne.

Art. 23 (1) Kto, celem obejścia lub udaremnienia postanowień tej ustawy przed urzędem rozjemczym dla spraw najmu przytacza nieprawdę lub prawdę zataja, w inny sposób postanowienia te obejść się stara, do takiego postępowania nakłania lub jest przy tem pomocny, karany będzie sądownie grzywną do wysokości 10.000 mk., albo aresztem do 6 miesięcy. Obie te kary można nałożyć równocześnie.

(2) Żądanie i pobieranie komornego lub innych wynagrodzeń, albo świadczeń ponad normy, w tej ustawie ustalone, podlega ukaraniu wedle przepisów o zwalczaniu lichwy wojennej.

Część V.

Postanowienia przejściowe.

Art. 24. (1) Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc: ustawa z dnia 28 czerwca 1919 r., o ochronie lokatorów, (Dz. Pr. № 52, poz. 335), rozporządzenie austriackiego Ministra Sprawiedliwości i Ministra Opieki społecznej z dnia 26 października 1918 r. o ochronie lokatorów (Dz. u. p. № 381), wreszcie rozporządzenie

Tymczasowego Komitetu Rządzącego we Lwowie, z dnia 25 grudnia 1918 r., o ochronie lokatorów 1. 31 Pr.

Art. 25. W b. dzielnicy austriackiej biorący w najem nie może żądać zniżki komornego, określonego przed wejściem w życie niniejszej ustawy, chociażby wysokość tego komornego przekraczała normy, dopuszczalne w niniejszej ustawie, jeżeli ona leżała w granicach obowiązujących ta dotychczas przepisów.

Art. 26. Przewidziane w niniejszej ustawie normy podwyżek można zastosować najwcześniej od 1 stycznia 1921 roku, a to również i do wszelkich, nawet hipotecznie zabezpieczonych umów, zawartych przed wejściem w życie niniejszej ustawy. Wypuszczający w najem może jednak odnośnie do umów, zawartych na dłuższy niż miesięczny okres czasu, i do najmów bezterminowych stosować przewidziane w niniejszej ustawie, normy podwyżek od 1 stycznia 1921 r. tylko wtedy, jeżeli w ciągu dni 36 po ogłoszeniu tej ustawy biorącemu w najem doręczył piśmienne zawiadomienie o podwyżce.

Art. 27. Ustawa niniejsza obowiązuje w b. dzielnicach rosyjskiej i austriackiej.

Art. 28. W b. dzielnicy pruskiej obowiązuje art. 1 do 9, art. 17, 19 i 20 niniejszej ustawy z następującymi zmianami:

(1) Art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie następujące: Jeżeli wypuszczający w najem dostarcza oświetlenia, ogrzania, lub ciepłej wody z własnych urządzeń centralnych, natenczas obowiązują następujące przepisy:

Wynagrodzenie za oświetlenie, ogrzewanie i ciepłą wodę oznacza się osobno według rzeczywistych kosztów, przypadających na dane ubikacje w stosunku do ich pojemności. Z komornego, zawierającego także wynagrodzenie za powyższe świadczenia skreśla się dla mieszkań 10%, o ile kontrakty najmu zostały

zawarte przed dniem 1 października 1918 r., zaś 15%, o ile kontrakty zostały zawarte po 30 września 1918 r.; dla lokali handlowych i przemysłowych skreśla się 5%.

Na 1 października wypuszczający w najem może żądać zaliczki, nie przekraczającej 50% domniemanych kosztów opalania pieców centralnych, a 1 stycznia dalszej zaliczki w wysokości 25%. Ostateczne obliczenie kosztów następuje najpóźniej 1 maja według ksiązek i dowodów, które wypuszczający w najem na żądanie biorącego w najem niezwłocznie winien przedłożyć.

Biorącemu w najem przysługuje ciepła woda tylko w jednym dniu tygodnia.

Urząd rozjemczy dla spraw najmu orzeka, czy biorącemu w najem w razie niedostatecznego ogrzewania lub dostarczania ciepłej wody przysługuje prawo wypowiedzenia kontraktu bez względu na termin wypowiedzenia.

(2) Art. 17 otrzymuje brzmienie następujące:

Właściwy urząd rozjemczy dla spraw najmu rozstrzyga na wniosek wypuszczającego lub biorącego w najem o tem, czy komorne i inne wynagrodzenia odpowiadają zasadom i granicom, w tej ustawie ustalonym, oraz wydaje orzeczenia w sprawach, przedłożonych na podstawie art. 9 ustawy 18 grudnia 1919 r. o ochronie lokatorów w b. dzielnicy pruskiej.

Wypuszczającemu w najem lub lokatorowi wolno także inne ze stosunku najmu włączające się spory, o ile nie zostały już wniesione do sądu, poddać rozstrzygnięciu urzędu, który ma postąpić według powyższych zasad.

Rozstrzygnięcie urzędu rozjemczego w sprawach, poddanych orzecznictwu jego za zgodą obydwóch stron, są natychmiast wykonalne, w innych sprawach — po upływie terminu, wskazanego w ustępie 4.

Z wyjątkiem spraw, poddanych orzecznictwu urzędu rozjemczego za

zgodą obydwóch stron, wolno stronie interesowanej od rozstrzygnięć odwołać się w przeciągu dwóch tygodni od daty rozstrzygnięcia do sądu okręgowego, w którego obwodzie rozstrzygający urząd rozjemczy ma swą siedzibę. Rozstrzygnięcia sądu okręgowego są ostateczne.

Art. 29. Uchyła się art. 2—8, 10 i 14 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o ochronie lokatorów w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Ust. № 98, p. 516).

Art. 30. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrom: Sprawiedliwości Spraw, Wewnętrznych i Zdrowia Publicznego, a w b. dzielnicy pruskiej Ministrowi tejże b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu w powyższymi Ministrami. Minister b. Dzielnicy Pruskiej ogłosi ustawę w redakcji, uwzględniającej powyższe zmiany. Ministrów tych upoważnia się również do wydania i ogłoszenia rozporządzeń, normujących uprawnienia przewodniczącego urzędu rozjemczego dla spraw najmu, konieczne do utrzymania należytego toku działalności tego urzędu, spokoju i powagi rozpraw.

Marszałek:

(—) Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:

(—) Witos.

Minister Sprawiedliwości:

(—) St. Nowodworski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) L. Skulski.

Minister Zdrowia Publicznego:

w. z. (—) Chodźko.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) W. Kucharski.

(Dz. Ust. Rz. P. № 4 z dn. 12 stycznia 1921 r. poz. 19).

Sprawy aprowizacyjne.

PROTOKUŁ

posiedzenia Miejskiej Komisji Aprowizacyjnej w Wydziale Zaprowiantowania Miasta w dniu 20 stycznia 1921 roku.

Obecni: pp. ławnicy Kaffanke, Wajs i Arndt; zastępca Komisarza

Aprowizacji Karnicki, Naczelnik Urzędu Walki z Lichwą dr. Grabowski, radni Luboński i Jaranowski, Dyrektor Komitetu Rozdziału Chleba i Mąki Pfeifer, referent Wydziału Zaprowiantowania Miasta Lauterbach, przedstawiciele: Cechu Rzeźników Chrześcijan, Związku Rzeźników Żydowskich, Młeczarzy i Komitetu Samopomocy Społecznej Spożywców.

Posiedzenie zagałę o godz. 5 po południu zastępca przewodniczącego Miejskiej Komisji Aprowizacyjnej ławn. Kaffanke, sekretarzował referent Lauterbach.—

Ponieważ wprowadzenie cennika maksymalnego tylko w Łodzi spowodowało odpyły produktów do innych miast, a co zatem idzie, wzmogło jeszcze drożyznę, po wyczerpującej dyskusji uchwalono chwilowe zawieszenie, względnie zmianę cen maksymalnych, dotyczących następujących artykułów, objętych rozporządzeniem Miejskiej Komisji Aprowizacyjnej z dnia 28 grudnia 1920 roku, a mianowicie:

1) zawieszenie cen maksymalnych na mięso i wyroby masarskie, co do których w najbliższych dniach rzeźnicy winni przedstawić dokładną kalkulację,

2) zawieszenie cen na mydło, w myśl zgłoszonego podania przez Łódzkie Towarzystwo Przemysłowców Mydlarstwa, albowiem przemysł mydlarski produkuje wyłącznie z surowców zagranicznych, ceny których są chwiejne, w zależności od kursu walut europejskich,

3) podwyższenie ceny mleka niezbieranego do mk. 34.— za litr, odtłuszczonego zaś o Mk. 5.—taniej,

4) podwyższenie ceny chleba żytniego pyłowego do Mk. 35.— za funt.

5) podwyższenie ceny drzewa opałowego w detalu w szczapach i okrągłakach do Mk. 50.— za pud, zaś w detalu rąbane do Mk. 60.— za pud.—

6) Wszelkie ceny maksymalne na artykuły, co do których nie nastąpiło zawieszenie lub zmiana, u

trzymać nadal, jako obowiązujące w myśl rozporządzenia Miejskiej Komisji Apropowizacyjnej z dn. 28 grudnia 1920 r.,

7) zawiadomić Pana Komisarza Rządu o niesporządzaniu protokołów za przekroczenie tych cen maksymalnych na artykuły objęte rozporządzeniem M. K. A. z dnia 28 grudnia r. ub., co do których nastąpiło zawieszenie, względnie zmiana cen,

8) na skutek doniesienia przedstawiciela Związku Mleczarzy p. Silbermana o nadużyciach przy sprzedaży mleka, uroszono naczelnika Urzędu Walki z Lichwą dr. Grabowskiego, by zwołał w najbliższym czasie wspólną konferencję przedstawicieli władz, w celu uregulowania handlu nabiałem,

9) wystąpić do Państwowego Zakładu Badania Żywności, w celu niewydawania koncesji osobom nie zarejestrowanym w Związku Mleczarzy.—

Na tem posiedzenie o godz. 10 m. 15 wieczorem zakończono.

— **Skup zboża pozakontyngentowego.** Magistrat postanowił zwrócić się do miejscowych instytucji finansowych o uzyskanie odpowiednich kredytów na zakup zboża pozakontyngentowego i artykułów żywnościowych dla Łodzi. Dla przeprowadzenia akcji powyższej upoważniony został wice-prezydent Klocman i Wydział zaprowiantowania miasta. W sprawie powyższej magistrat otrzymał już kilka ofert.

Kronika miejska.

— **Reorganizacja wydziału finansowo-rachunkowo.** Magistrat postanowił zreorganizować Wydział Finansowo—Rachunkowy na następującym zasadach: 1) skoncentrować pod jednolitym kierownictwem, w jednym wydziale administrację skarbowości miejskiej rozrzuconą dotychczas w kilku luźno ze sobą połączonych poddziałach, 2) kierownictwo tego wydziału uniezależnić od zmian personalnych wywoływanych już te

rezygnacjami, już to z powodu upływ kandeccji ławników kierujących wydziałem.

Według zamierzeń skarbowych Zrządu m. Łodzi na przyszły rok budżetowy przewidywane wpływy i wydatki przekraczają sumę jednego miljarda. Gospodarka skarbowa miejska staje przed coraz trudniejszym zadaniem znalezienia źródeł dochodów i sposobu pokrycia wzrastających z każdym dniem wskutek dewaluacji pieniądza i wzmagającej się drożyzny wydatków, oraz uzgodnienia zamierzeń i wydatków pojedynczych wydziałów z osiągniętymi względnie spodziewanymi dochodami miasta.

Spełnienie w granicach możliwości tych zadań powierzył Zarząd miasta mającemu zreorganizować się Wydziałowi Finansowo-Rachunkowemu do którego kompetencji w myśl regulaminu należy: układanie budżetu, sporządzanie rocznego zamknięcia rachunkowego, kontrola rachunkowości wszystkich wydziałów, nie wyłączając wydziałów handlowych, stawianie wniosków w sprawie zmian względnie uproszczenia rachunkowości, kontrola wydatków pojedynczych wydziałów, ewidencje majątku miejskiego, tak czynnego, jak i biernego, kontrola celowości jego użytkowania, kontrola nad główną kasą miejską i kasą podatkową, wreszcie współudział z oddziałem podatkowym przy opracowaniu projektów nowych, względnie zmian dotychczasowych opłat i podatków miejskich

— **Podatek od psów za rok 1921.** Przypominamy, że Magistrat w ogłoszeniach swoich, podanych w piśmie naszym przed niedawnym czasem, wezwał wszystkich właścicieli psów do uiszczenia podatku za rok bieżący w terminie od dnia 21 do końca b. m.

Płatnicy powinni zgłosić się w Kasie Podatkowej przy Placu Wolności № 14 (w podwórzu) przy oikienku № 16.

Dotychczasowe znaczki dla psów należy przytem zwrócić.

OGŁOSZENIE.

Zaginęła legitymacja № 394/20-X, wydana przez Magistrat m. Łodzi na imię Józefa Górniaka, kontrolera Urzędu Mieszkaniowego, upoważniająca do dokonywania oględzin wszelkich pomieszczeń w m. Łodzi.

Zawiadamiając niniejszym o unieważnianiu powyższej legitymacji, zaleca się w razie okazania zatrzymanie tejże, ewent. zawiadomienie najbliższego posterunku policyjnego celem odebrania takowej od osoby, do posiadania jej nieuprawnionej.

Łódź, dn. 28 stycznia 1921 r.

Magistrat m. Łodzi.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W środę dnia 3-go lutego b. r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz 9 a 4-tą przed poł. ul. Wschodnia 15, zegar ścienny, Konstancyńska 46, szafa. Zachodnia 41, zegar ścienny. Piotrkowska 45, zegar stojący. Żelazna 7, kredens kuchenny. Zgierska 21, 1 krzesło. Zgierska 38, ekran. Aleksandryjska 13, koldra pluszowa. Rajtera 2, 2 szafy 1 lampa i 1 kanapa. Lipowa 3, 2 szafy dębowe. Kamienna 1, tremo. Benedykta 78, stół. Cegielniana 59, lustro. Północna 7, 2 krzesła, Wodna 17, maszyna do szycia. Wschodnia 64, szafa i krzesło. N. Cegielniana 31, serweta. Franciszkańska 30, obrus bawełniany. Wysoka 18, szafa do rzeczy. Zgierska 38, ekran. Stary Rynek 12, zegar ścienny. Zgierska 24, kredens kuchenny. Zachodnia 39, stół. Wschodnia 19, stół.

W czwartek 4-go lutego r. b. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz. 9 a 4-tą przed poł. ul. Konstancyńska 54, 2 szafy do rzeczy 1 stół i 1 kapa pluszowa. Zachodnia 51, lustro stojące. Piotrkowska 58, 2 krzesła dębowe. Sienkiewicza 63, kredens stołowy. Główna 8, 8 sztuk wełnianych kaftanów. Wysoka 13, zegar ścienny. Dzelna 8, kanapa. Lipowa 58, biurko. Zarzew 14, szafa.

Łódź, dnia 22 stycznia 1921 r.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi. ul. Zawadzka № 7.